

bejdsløsheden udvides, vil Antallet paa dem, der har opbrugt deres Arbejdsløshedsunderstøttelse, blive endnu større. Derfor er det mit Haab og ogsaa min Tro, at Ministeriet vil fremsætte et saadant Forslag. Jeg tillader mig at forespørge, om det snart kan ventes fremsat; det er i højeste Grad paa-krævet, og det bør fremsættes hellere i Morgen end i Overmorgen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Wiinblad har Ordet for en kort Bemærkning.

Wiinblad: Jeg vil takke den højtærede Forsvarsminister og den højtærede Undervisningsminister, fordi de saa velvilligt besvarede den Forespørgsel, jeg fremsatte forleden Dag. Men den højtærede Forsvarsminister gjorde en Bemærkning om, at Kastellets Omdannelse til Museumspark ikke foreløbig kunde finde Sted paa Grund af de vanskelige finansielle Forhold. Under disse Omstændigheder vil jeg gøre ham opmærksom paa den trykkende Arbejdsløshed, som den foregaaende Taler omtalte, og som vi alle kender. Kastellets Omdannelse til Museumspark kan finde Sted, uden at man behøver at regne med Englands Kul; det er et Arbejde, som kan gøres forholdsvis let, saa snart de militære Autoriteter stiller Kastellet til Undervisningsministeriets Raadighed. Jeg beder Forsvarsministeren og Regeringen i det hele taget ogsaa tænke paa denne Side af Sagen.

Dernæst bemærkede Ministeren, at efter hvad han vidste, har Frederik den Tredie ikke bygget Kastellet for eventuelt at underkue Københavns Borgere. I den Henseende tager den højtærede Forsvarsminister meget fejl. Jeg indrømmer, at man lærer ikke den Slags Ting i Skolen; men hvis man studerer Kastellets Historie, erfarer man, at dette netop var Hensigten med at omdanne Kastellet. Jeg skal med Formandens Tilladelse oplæse et ganske kort Citat. En bekendt Historiker, som hed Suhm, og som levede for et Par Hundrede Aar siden, har netop behandlet det Spørgsmaal. Jeg gør opmærksom paa, at han var Søn af en Admiral og selv bevægede sig i Hofkredse og derfor er en Mand, man kan stole paa med Hensyn til dette

Spørgsmaal. Han skriver om Kastellet følgende: „Endskønt man“ — Frederik den Tredie og den nye Regering — „maatte takke Københavns Borgere for Indførelsen af Suveræneteten, troede man dem dog ikke ret. Kastellet blev derfor anlagt for at holde dem og Byen i Ave. De mærkede dette, besvarede sig ogsaa derover, men lod sig afvise med Snak“. Der er ikke Spor af Tvivl om, at Hensigten med Kastellet altid har været, at det skulde tjene til Sikkerhed for Kongemagten overfor Københavns Borgere.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen):

Det er saa sjældent, en Minister faar Tak. Jeg skønner derfor paa, at den sidste ærede Taler bragte mig en Tak. Men jeg kan ikke føje ham i Ønsket om, at man nu straks skal gaa til at opføre et Museum paa Kastellets Grund, thi det raader jeg ikke for. Han maa i saa Hemseende henvende sig til Finansministeren, men efter hvad jeg har forstaaet paa den højtærede Finansminister er det for store Udgifter at sætte sig for i dette Øjeblik. Jeg bad om Ordet for at sige, at jeg meget vel ved, at der i sin Tid gik Rygter om, og at enkelte Borgere i København, den Gang Kastellet blev opført, var bange for, at det var vendt mod Københavns Borgere; men jeg tror, at de tog fejl. Sagen var den, at Frederik den Tredie i Svenskekrigen i 1659 havde faaet en tilstrækkelig Erfaring for, hvor svage Fæstningsværkerne om København var, han besluttede derfor, kort efter at Enevoldsmagten var indført, at sætte København i bedre Forsvarsstand. Han begyndte saa med at danne Kastellet 1663. Mange tilstødende Omstændigheder gjorde, at det gode Forhold, der fra Krigen og Københavns Forsvar i 1659 havde været mellem Kongen og Borgerne, var ved at blive svækket. Kongen havde en stor Plan til en Ombygning af København med Anlæg af Gader, og naar denne Plan skulde realiseres, maatte der nedbrydes en hel Del Bygninger. Kongen vilde have, at Københavns Borgere skulde opføre deres Bygninger af Grundmur, medens de hidtil havde været Bindingsværk, hvilket jo var meget brandfarligt. Der var overhovedet mange Forhold i København, der trængte til Reform, og dem var den